

Létezik-e rádióamatőr mozgalom? - gondolatok választások előtt

2013. december 29-én

Jó a kérdés.

A Hajdú QTC műsorát hallgatva számtalan nyilatkozatban, beszélgetésben elhangzik a „rádióamatőr mozgalom” kifejezés a mozgalom helyzetét, jövőjét taglaló, az azért aggódó megszólalásokban.

A magyar értelmező szótár a következőképpen definiálja a mozgalom szót:

Eredete: [mozgalom < moz(o)g + -alom (mint főnévképző)]

Szinonimái: [megmozdulás, törekvés]

Öt jelentése közül a legfontosabbat idézem:

„Polgári kezdeményezés, amely az állampolgárok többé-kevésbé szervezett gazdasági, társadalmi vagy politikai tevékenysége egy cél elérése érdekében.”

Az öt jelentés közül leginkább ez az idézett értelmezés és a „mozgalom” szó szinonimái tűnnek számunkra relevánsnak társadalmi tevékenységre vonatkozóan.

Tehát;

Amikor rádióamatőr mozgalomról beszélünk, azt szeretnénk, az a kitűzött célunk, hogy a rádióamatőr tevékenységet ismerje el a társadalom és sorolja be a legális társadalmi tevékenységek közé.

Ma mozgalomról beszélni arra utal, hogy közel 100 évvel lennénk lemaradva a világtól. Persze nem! Valójában nagyon pontatlanul, a mozgalom szót helytelenül használva fejezzük ki magunkat. Azaz sem magyarul, sem más nyelven már régen nincs értelme rádióamatőr mozgalomról beszélni.

Ugyanis közel két és fél évtized rendetlenség és rendezetlenség után - 1924-ben - a kormányzati és a kereskedelmi rádiószolgálatok, továbbá az akkor még létező rádióamatőr mozgalom óriási nyomására a felharmonikus alapú Hoover-sávok kijelölésével az Egyesült Államok - társadalmi hasznosságára való tekintettel - a rádióamatőr tevékenységet szabályozta és beiktatta a rádiószolgálatok sorába. (Apropó, a Hoover-sávok: 160, 80, 40, 20, 10 és az 5 méter).

Ennek eredményeként az USA rádióamatőr mozgalma megszűnt, mert a helyi rádióamatőr társadalom szigorúan szabályozott feltételekkel és körülmények között tevékenykedhetett más rádiószolgálatokkal együtt.

Az Egyesült Államokban!

Igen ám, de a rádióhullámok nem ismerik a határokat. A nemzetközi zűrzavart az amerikai lépés nem oldotta meg. Ezért az 1927-ben, Washington városában tartott Nemzetközi Rádió Konferencián – bár rettenetes bonyodalmakkal fűszerezve – sikerült részben a Hoover-sávokra, részben az amerikai szabályozásra alapulva beiktatni a rádióamatőr tevékenységet a nemzetközi rádiószolgálatok sorába.

Ezzel az amatőr szolgálat lényegében nemzetközileg elismert és hivatalos rádiószolgálat lett, a rádióamatőr mozgalom globálisan elérte célját és megszűnt.

Jegyezzük meg mindörökre: a rádióamatőr már régóta nem mozgalmár, hanem a lokális és globális amatőr rádiószolgálat önkéntes tagja, akire e szolgálat szabályai, kötetmei és jogosultságai vonatkoznak!

Természetesen a rádióamatőr szolgálaton belül lehetnek, és ki is alakultak különféle mozgalmak. Például a sáv bővülések és a szabályozásbeli pozitív változások mind, mind egy, a szolgálaton belüli partikuláris mozgalom célbaérésének eredményei. Ezek a belső mozgalmak azonban időlegesek és mindaddig élnek, amíg célt nem érnek.

A magyar rádióamatőr szolgálat manapság legégetőbb problémája nem a szabályozás vagy a sáv bővítés, hanem az **utánpótlás** kérdése.

S lám, máris adódik az alkalom; azonnal el kellene indítani egy erőteljes, kiterjedt mozgalmat azzal a célkitűzéssel, hogy a magyar rádióamatőr szolgálat fennmaradását **minőségi rádióamatőr képzéssel** elősegítse, biztosítsa. Ezt a mozgalmat nevezhetnénk akár rádióamatőr utánpótlást elősegítő mozgalomnak is.

Volt ilyen kezdeményezés Magyarországon, sőt ma is van rá példa. Neves, nagy tudású, nemzetközileg elismert és tapasztalt rádióamatőr tanfolyamvezetők szigorú felügyeletével és segítségével.

A hazai rádióamatőr utánpótlás képzése mégsem vált domináns, erőteljes és kiterjedt mozgalommá. A sorköteles képzést felejtjük el, mert nem volt önkéntes alapú. Sem a szervezők részéről, sem a résztvevők számára.

Mentegetőzhetnénk azzal, hogy a körülmények jelentősen megváltoztak – sőt gyakran mondjuk is.

Igaz, de ha nem találjuk meg a választ az utánpótlás megoldására – azaz nem tudunk alkalmazkodni a változásokhoz, szembe kell nézni a hazai rádióamatőr szolgálat elsorvadásával. Miközben a világon a tendencia tartósan ellenkező -

évről évre nő az engedélyesek száma.

Nem az internet és a mobiltelefon az oka annak, hogy a rádióamatőrök száma nem gyarapszik nálunk. Talán a technika és a természet kutatása, megismerése iránti hazai érdeklődés és az alkotókedv csökkenése lehet az egyik gond. Ez a jelenség sajátosan lokális. Ugyanis az internet és a mobiltelefon globális. Mégis a világtendencia, a rádióamatőrök számának globális növekedése nem azt látszik igazolni, hogy miattuk csökkenésbe fordult volna az érdeklődés a rádióamatőr tevékenység iránt. Sőt!

A jó hír az, hogy egyetlen országnak sem kötelező fenntartania és működtetnie rádióamatőr szolgálatot, ha nincs aki önkéntesen élne a korabeli rádióamatőr mozgalmak által kiharcolt és az azóta elért vívmányokkal.

Hát válasszunk!

Jegyezte: HA2MN

2013-12-29